

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

De Christi obedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

De Christi obedientia.

Rom. c. 5. v. 18.

IGITUR sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem: sic & per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vite. Sicut enim per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi; ita & per unius obeditionem, iusti constituentur multi. Cum humana natura ob protoplasti inobedientiam maledicto mortisque sententiae obstricta haereret, oportuit ad antiquum statum illam denuo reduci per inculpatam obeditionem demonstrationem. Atqui istud humanae naturae facultates multis partibus excedebat: neque enim vllus a peccato immunis erat. Nam cum ea semel in noxam erroremque incidisset, intestinisque infirmitatibus victa prostrataque iaceret, & intra propriam carnem nequitiae radicem haberet, ac infrenem peccati legem intra sua viscera perpetuo gestaret, quomodo omnem omnino lapsum euaderet? Nam sapientia carnis, inquit, omnino inimicitia est in Deum: legi enim Dei non est subiecta; nec enim potest. Itaque Deus Pater mira quadam dexteritate omnia per Christum instauraturus, humanaeque naturae regressum, hoc est redintegrationem ad id quod aliquando fuerat, maxima benignitate conciliaturus, misit Filium suum factum ex muliere; quo nimirum corpus nostro simile, sibi que proprium factum assumens, tamquam homo in terris appareret qui est omnis peccati ignarus; atque ita Deo Patri per omnia obsecutus, humanam naturam in se-

Rom. 3. v. 7.

Gal. 4. v. 4.

Περὶ τῆς ὑπακοῆς τῆ Χριστοῦ.

ANNO CHRIS. 411

ΑΡΟΥ ὡς δι' ἐνὸς ἀμάρτηματος εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατὰ κριμα' οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιοματος εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαιομα ζώης. ὡς περ γὰρ διὰ τῆς ὑπακοῆς τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμάρτωλοι κατεστάθημεν πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου δίκαιοι καταστήσονται πολλοί. τῆς ἀνθρώπου φύσεως δὲ καὶ τῆς θανάτου καταδεδικασμένης διὰ τὴν τῆς ὁμοιωσεως ὑπακοῆς, ἐστὶ πάλιν ἀνασφῆλαι πῶς τὸ ἐν δεξιῇ αὐτῶν, ἀνεπίληκτον κομισθῆ τῆς ὑπακοῆς ποιουμένων τῶ ἐν δεξιῇ. ἀλλ' ἤδη τὸ πολὺ καὶ λίαν ἐπέκεινα τῆς ἀνθρώπινης μέτρων· καθαρὸς γὰρ οὐδεὶς ἄπο ἀμάρτων. παροῦσα δὲ ἅπαντα τὰ πλημμελείς, καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἀδενείας κεκορημένων, καὶ ἐν ἰδίᾳ σαρκὶ καὶ τῶ τῆς φανυλότητος νοσοῦσα γενεσι, ἀγλαίμων ἅ τε τῆς ἀμάρτιας ὠδινουσα νόμον, πῶς αὐτὴν διέδρα παντελῶς ἐχθεσ, φησὶν, εἰς θεόν τῶ γὰρ νόμῳ τῆ θεοῦ οὐχ ὑποτάσεται οὐδὲ γὰρ δυνά. διμηχανῶς ποιησάμενος ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἀνακεφαλαιώμενος ἅ πάντα ἐν τῇ Χριστῶ, καὶ ἐκ πολλῆς ἀγαν ἡμερότητος τῆ ἀνθρώπου παραματιθόμμος φύσις τῶ εἰς ὁπρὶν ἐπαύσθην, ἤρω ἀνακομιδῶν, ἔξαπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἡμοίωτον ἐκ γεννητός, ἵνα τὸ ὅμοιον ἡμῖν σῶμα λάβῃ, καὶ ἴδιον αἷμα ποιησάμενος, ὡς ἀνθρώπος ἵπῃ τῆς βίβου τῆ ὁμοίως ἀμάρτητων οὕτω τε εἰς ἅπαν κατήκοος γεννητός τῶ θεῷ καὶ πατρὶ, δικαιοσύνη τῶ

ANNO
CHRISTI
431.
* άλλος
* ο άλλος
* ορανο-
* ήλιου

πῶς αὐθροῦ φῶς ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὸ
τὸ θανάτου δεσμιῶν ἐξέλκται, * Φύλ-
λοις δὲ ἀμδρπτίας * σεφανούμδμο
παρὰ τὸ θεοῦ καὶ πατρὸς. καὶ γὰρ ὅστι τῶν
ἀποπῶν, κληρονόμοις μὲν ἡμᾶς τῆς τῆ
πρεσβυτέρου γνέσασθαι δίκης, ἐνέκτος τῆ
φθορᾶς διὰ τὸ ὑπακοῆς τῆς ἡ δὲ δὲ
πέρου δικαιοσύνης μὴ μεταλαχέιν,
ἀνακομίζοντος εἰς ζωὴν διὰ τὸ εἰς ἄ-
παν ὑπακοῆς. ὅταν οὖν λέγη τὸ γράμ-
μα τὸ ἱερὸν, δι' ὑπακοῆς ἐνός δεδικαι-
ώσασθαι πολλοῖς, ἐκ αὐθροῦ ἀπλῶς
ἕνα τὸ καθ' ἡμᾶς εἰς τῶτο παραλη-
φθῶναι φαμῶν, ἐν τῷ θροῦ τῆς δὲ
μαλλον τὸ μονογενῆ, καὶ ὑπακούον ὑπὲρ
ἡμῶν γέγονε τῶ πατρὸς· ἐγὼ ἐποίη-
σεν ἀμδρπται, οὐδὲ ἀρέστη δόλος ἐν τῷ
σώματι αὐτοῦ, κατὰ γέγραπται.

κγ.

Λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γέγονε
τῆς θεοτομῆς ὑπὲρ ἁλμδρίας θεοῦ, εἰς
τὸ βεβαίωσαι τὰς ἐπαγγελίας τῆ πατέ-
ρον τὰ ἡ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸ
θεόν. [Ιουδαίων ἔθ] τὰς ἐπαγγελίας
τὰς τοῖς πατράσι δεδωρημδρίας ὁ θε-
σώσιος ἐφῆ Παῦλος. *παρανεκρά-
γας ἡ καὶ ὁ μακάριοι προφήται ἠρῶν*
Χριστοῦ, ὅτι αὐτὸς ἔσται *παραδοκία*
ἔθνων. ἐκοῦν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς τοῖς ἑ πατρὸς νόμοις σωμ-
νῶν, γέγονε μὲν τῆ θεοτομῆ, τουτέστι
τοῖς Ἰουδαίοις διάκονος, εἰς βεβαίω-
σιν τῶν ἐν τοῖς πατράσιν ἐπιγελέ-
νων εἰρητο γὰρ, ὅτι ὁ δικαιοῦ ἐκ πί-
σεως ζῆσεται τοῖς γὰρ μὲν ἔθνων
διλογία πνδμαλικὴ καὶ ζωοποιός,
ὥστε καὶ αὐτῶν ἡλεμδμοῖς διὰ τῆς πί-
σεως, δοξολογῶνται θεόν. ἀλλ' εἰ καὶ
γέγονε διάκονος αὐθροῦ πνως, ἀλλ'
οὐ ὡς θεὸς κηρύσσεται τοῖς τε ἐν
Concil. Tom. 5.

metipso iustificaret, mortisque
vinculis eximeret, innocentia
stola a Deo Patre coronandam.
Etenim per absurdum fuerit, per
inobedientiam prioris Adæ ad
mortem & corruptionem præci-
pitantis, damnationis heredes cō-
stitutos nos esse; iustitiæ vero po-
sterioris per consummatam illam
obedientiam in vitam reducen-
tis, exortes nos manere. Cum ita-
que diuina scriptura multos per
vnius obeditionem iustificatos
asserit, non simplicem aliquem,
nostræque conditionis hominem
ad hoc assumptum cogitare de-
bemus; sed ipsummet Vnigeni-
tum hominem factum, qui obe-
dientiam Patri pro omnibus præ-
stitit. Is enim est, qui attestante
Scriptura, *peccatum non fecit, neque
dolus inuentus est in ore eius.*

1. Petr. 2.
v. 22.

XXIII.

Dico enim Christum Iesum mi-
nistrum fuisse circumcisionis propter
veritatem Dei, ad confirmandas
promissiones patrum: Gentes autem
super misericordia honorare Deum.
Promissiones patribus factas, ad
Iudæos pertinere prædicat diui-
nus Paulus. At propheta Christum
gentium expectationem fore, iam
dudum ante prædixerant. Itaque
Dominus noster Iesus Christus
Patris nutui sese conformans, cir-
cumcisionis, hoc est, Iudæorum
minister factus est, ad promissio-
num quæ patribus factæ fuerant,
corroboracionem. Dictum enim
fuerat: *Iustus ex fide viuet.* Genti-
bus autem viuifica & spiritalis be-
nedictio, ut & ipsæ quoque per
fidem vocatæ, ac misericordiam
consecutæ, Deum glorificent. Ve-
rum enimvero licet secundum
humanam naturam factus sit mi-
nister; at tamen tam iis qui ex cir-

Rom. 15. v. 8.

Genes. 49.
v. 11.

Hab. 2. v. 4.

K k